

UZASADNIENIE

Z uwagi na fakt, iż wyrok w przedmiotowej sprawie wydany został w trybie art. 387 § 1 k.p.k. oraz to, że okoliczności popełnienia zarzucanego K. D. czynu i jego wina nie budzą żadnych wątpliwości, działając zgodnie z zasadą art. 424 § 3 k.p.k., sąd ograniczył uzasadnienie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.

Na podstawie całości zebranych w sprawie dowodów sąd uznał K. D. za winnego tego, że w nocy z 7 na 8 września 2018 roku w Ł., spowodował ciężki uszczerbek na zdrowiu P. Ś. w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, w ten sposób, że szarpał pokrzywdzonego, uderzał pięściami w głowę i kopał, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia w postaci: ostrego lewostronnego krwaka podtwardówkowego (przymózgowego) powodującego zespół ciasnoty wewnątrzczaszkowej, który wymagał pilnej interwencji neurochirurgicznej (odbarczenia mózgowia), które to obrażenia

są obrażeniami realnie zagrażającymi życiu w rozumieniu
art. 156 § 1 punkt 2 k.k., czyli czynu wypełniającego dyspozycję
art. 156 § 1 punkt 2 k.k.

Przestępstwo stypizowane w treści art. 156 § 1 punkt 2 k.k. jest przestępstwem umyślnym, popełnionym co najmniej z zamiarem ewentualnym. Charakteryzuje się godzeniem w dobro jakim jest zdrowie i życie człowieka. Niezbędnym znamieniem tego przestępstwa jest skutek, który może przybrać formę ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby nieuleczalnej lub długotrwałej, choroby realnie zagrażającej życiu, trwałej choroby psychicznej, całkowitej albo znacznej trwałej niezdolności do pracy w zawodzie lub trwałego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała.

Sąd nie miał wątpliwości co do tego, iż oskarżony K. D. swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona opisanego przestępstwa. Uderzył on kilkukrotnie pokrzywdzonego pięścią w twarz oraz zadał w tę część ciała kopnięcie. Uderzenia

te nie miały charakteru przypadkowego, co potwierdza treść złożonych przez oskarżonego wyjaśnień. Kopnięcie zadane zostało przez oskarżonego w chwili, gdy pokrzywdzony leżał już na ziemi. Zadane zostało z dużą siłą. To także jednoznacznie wynika

ze złożonych przez oskarżonego wyjaśnień, w szczególności z tego fragmentu, który zawiera opis zadania kopnięcia – z góry na dół - na usztywnioną podłogę głowę pokrzywdzonego. Duża siła kopnięcia oraz możliwość spowodowania nim poważnych obrażeń, wynika z opisu reakcji pokrzywdzonego na to kopnięcie. P. Ś. zaprzestał po nim jakichkolwiek reakcji obronnych. O sile omawianego uderzenia oraz skutkach, jakie mógł on wywołać, świadczy także zachowanie oskarżonego, które nastąpiło bezpośrednio po nim. Jak wynika z jego relacji zaniepokoił się stanem zdrowia pokrzywdzonego. Nie tylko odstąpił od zadawania mu kolejnych uderzeń, a także spytał P. Ś., czy dobrze się czuje. Okoliczności te świadczą o wystąpieniu szybkiej, negatywnej reakcji organizmu P. Ś., po zadaniu mu tego ostatniego uderzenia.

Jednocześnie miejsce i sposób zadania przez oskarżonego uderzeń w pełni koresponduje ze stwierdzonym przez biegłą J. K. obrazem obrażeń głowy oraz, powstała w ich następstwie, chorobą w postaci ostrego lewostronnego krwaka podtwardówkowego. Sąd nie miał wątpliwości, że obrażenia te pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym z działaniem oskarżonego. Z jednej strony biegła potwierdziła, że bicie pięściami i kopanie pokrzywdzonego po głowie, mogły prowadzić do powstania stwierdzonych u P. Ś. obrażeń, z drugiej zaś, w sprawie nie zebrano danych świadczących o tym,

że obrażenia głowy P. Ś. mogły powstać w innych okolicznościach. Z kolei ostry lewostronny krwaka podtwardówkowy spowodowany uderzeniami oskarżonego, był przyczyną zaistnienia u P. Ś. zespołu ciasnoty wewnątrzczaszkowej. Zespół taki stanowił realne zagrożenie dla życia pokrzywdzonego i winien być kwalifikowany jako choroba realnie zagrażająca życiu w rozumieniu treści art. 156 § 1
punkt 2 k.k.

W tych warunkach, sąd nie miał wątpliwości co do tego, że K. D. swoim zachowaniem wypełnił wszystkie ustawowe znamiona inkryminowanego mu przestępstwa z art. 156 § 1 punkt 2 k.k.

Przypisując oskarżonemu popełnienie zbrodni z art. 156 § 1 punkt 2 k.k. sąd uznał, że K. D. działał z zamiarem ewentualnym, a nie bezpośrednim. Takie ustalenie sądu miało swoje podstawy w tym, iż zamiar podjęty był przez oskarżonego w sposób nagły. Wszystkie czynności wykonawcze kierunkowo zmierzały do dotkliwego pobicia P. Ś., przy jednoczesnym godzeniu się na spowodowanie poważnych obrażeń jego głowy, jednakże brak jest podstaw do uznania, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim spowodowania u pokrzywdzonego choroby realnie zagrażającej jego życiu. Takiemu ustaleniu przeczy fakt odstąpienia przez K. D. od dalszego zadawania uderzeń, po zaprzestaniu reakcji obronnych przez pokrzywdzonego.

Zachowanie oskarżonego jest zabronione pod groźbą kary. Bezprawność czynu nie budzi wątpliwości podobnie jak jego karygodność. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności, które mogłyby wskazywać na to, że ujemna ocena czynu przypisanego oskarżonemu jest na tyle niska, że osiąga poziom znikomego stopnia społecznej szkodliwości,

a to w szczególności z uwagi brutalny sposób działania oraz poważne skutki na zdrowiu pokrzywdzonego. Jednocześnie popełniony przez oskarżonego czyn może być mu przypisany jako zawiniony, nie zachodziła bowiem żadna przyczyna która mogłaby zakłócić jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania postępowaniem. W tym stanie rzeczy uznać należało, iż popełniony przez oskarżonego czyn, jako karalny, karygodny i zawiniony, stanowi przestępstwo stypizowane w art. 156 § 1 punkt 2 k.k. oraz, że spełnione zostały warunki odpowiedzialności karnej.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd uwzględnił jako okoliczności obciążające: działanie bez istotnej przyczyny, pod wpływem alkoholu oraz w sposób brutalny, wyrażony kopnięciem w głowę leżącego pokrzywdzonego, spowodowanie poważnych ujemnych skutków na zdrowiu P. Ś. oraz uprzednią dwukrotną karalność oskarżonego, w tym jednokrotnie za popełnienie występku przeciwko życiu i zdrowiu.

Na korzyść oskarżonego sąd uwzględnił natomiast fakt przyznania się K. D. do zarzucanego mu czynu oraz złożenia szczerych i obszernych wyjaśnień, co do przebiegu zdarzenia i motywów działania, a także łagodniejszą postać zamiaru, a nadto przeproszenie pokrzywdzonego oraz wyrażenie żalu i krytycznego stosunku do popełnionego czynu.

Mając na względzie wszystkie wymienione okoliczności, potrzeby w zakresie prawidłowego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, dolną granicę i górną granicę zagrożenia, wszystkie wskazania zawarte w dyrektywie z art. 53 § 1 k.k.,

a także stanowisko prokuratora i pokrzywdzonego, którzy nie sprzeciwili się uwzględnieniu wniosku oskarżonego o wydanie wyroku w trybie z art. 387 § 1 k.p.k., Sąd wymierzył K. D. karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności uznając będzie ona karą sprawiedliwą, adekwatnie dolegliwą i spełniającą cele tak zapobiegawcze i wychowawcze.

Uwzględniając fakt, iż oskarżony od 8 września 2018 roku jest, w niniejszej sprawie, rzeczywiście pozbawiony wolności sąd, zgodnie na mocy art. 63 § 1 k.k. okres ten zaliczył na poczet wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 618 § 1 punkt 11 k.p.k. w zw. z § 2 w zw. z § 4 ust. 3 w zw. z § 17 ust. 1 punkt 2 oraz art. 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., 1714, ze zmianami), mając na uwadze, że adw. M. R. udzielił oskarżonemu pomocy prawnej z urzędu w toku postępowania przygotowawczego oraz jednego terminu rozprawy, a koszty obrony nie zostały uiszczone w żadnej części, na podstawie powołanych wyżej

przepisów sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kwotę 1107 złotych, która zawiera podatek od towarów i usług.

Uwzględniając, iż sytuacja materialna oskarżonego jest trudna, nie osiąga on żadnych dochodów i nie ma żadnego majątku, a przypadku uprawomocnienia się wyroku będzie on w dłuższej perspektywie pozbawiony wolności, sąd zwolnił K. D. z kosztów sądowych, w całości przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.